

ОИПСВ III
- пенсия
- личи
- хозиза
- нафар

ВИЗНАТИ
- ари
- 20. Бен

34,5
6
40,5

27. ОИПСВ
28. ОИПСВ
2. ИТАЛИЯНСКИ
2. География

МИБ 6
ГДЧ 11
ОНВ 9 26

ПОЗИА
ГЕОГ
РМН 11 26,5

ИТ 6 52,5
АТ 3 9

ОИР В

- пенсия
- гео
- франки
- нафар

ОИПТА - 9
сабави - 9
табач - 4,5
методика - 12

47,5

13, 30, 51, 1

ГЕОС
РМН
ПОЗИА
АТ
ИТА

7
11
8,5
6
6

II - III

1. РМН
2. ИСН 2
3. ИС 16-18
4. РМН
5. ИТА 2
6. АТ 2

11
9
8,5
8,5
8
5

7. ВИС 8,5

41,5

52,5
4,5

37
44

630

10 X 800

40 X 2000 = 80000

12000

8000

Nome Милена Name Prénom Nombre, Vorname Name
Cognome Својинкович Surname Nom Apellido Nachname Apellido
Materia рудов Subject Matière Asignatura Fach Disciplina
Scuola рудовника School Ecole Escuela Schule Escola
Classe I - A Class Classe Clase Klasse Classe
Indirizzo улица ошареной ерца Address Adresse Dirección Adresse Endereço
Cellulare 666 Mobile Mobile Móvil Mobil Telemóvil
Telefono нема Telephone Téléphone Téléfonia Telefonia Telefon
Nickname Тоба - сан
e-mail нема
Facebook нема

- фиска
- уст. мт.
- градоу
уоду
- Тесоту-ја
и паш.
- ТРАГИЧАН
V ВЕНА
- ЧЗВ. ЛЗ
ПЕРИКА.
ДОБА
- РЕТОР.
УСТ.
- изгуб.
IV,
Ал, Уст.
- ДОКУМЕНТ

ГРУКА

- Бјурн I - 2 гана
- Бјурн II - 7 гана
- Фанула - 3 гана
- ~~1000~~ (скрипта) 2 гана

13 + 7

~~1000~~
~~1000~~

главе - ~~10~~ 14 гана!

~~1000~~
~~1000~~

Бјурн - 3 гана

НАРАТИВНИ - 3 гана

Бјурн - 10 гана

БОРДА - 4 гана

~~1000~~
~~1000~~

скрипта - 4 гана

СТБИ - 5 гана

БОРДА - 3 гана

растраве - 3 гана

Наративни извори - Антонови: I - VI

- Брацит: 35-51

II (4-7) - Европа у због Велике сеобе народа

III (2, 7, 8) - Слатос након Велике сеобе

IV (1, 3, 4) - Франка и Италија у VII и VIII в.

V (1, 9) - Британија и Скандинавија од XI в.

VI - Закључак о настанку Феод. поретка

VII - Франка пребас у Европу

XI - После распада Каролиншке монарх.

XII - Пребас Нем-рим царс-ва

Бјурн

СВБОТА

- НАРАТИВНИ III и IV

- Бјурн I - СПАТА

- ИСТОК - ~~1000~~ XV

- ГЕОС - до ГРИСЕ

Садржај:

I Етнологија 1-10

II Етимологија 11-15

III Пазла аистика 16-33

IV Франка а) Меровинги 34-39

б) каролинги 40-51

V Британија 52-61

VI Немачка 61-

~~1000~~
~~1000~~

"преглед римске историје" - Historia Romana

Еутропије - Павле Јакон - Ландоф Мурри

364.

451.

Лав V Јермени

Језерс је из Цезареје

- "Општа историја" ; 1. "Хронолошки ситуацији"

а) Абрама до 364.

2. на који се наставља

Јермени до 378.

- "Vita Constantini"

- "Историја цркве" - 10 књига, до 324.

Рубин прево и продукци

до 395.

Annales S. Amari (887, 708-720)

Annales Regni Francorum (741-829)

св. фр. → Annales Bertiniani (850-882)

ист. фр. → Annales Fuldenzes (850-887)

Т Типологија гр. век ист. извора

1. Ср. век хронички извори у најужем смислу

- компетентни аутентичне историје:

а) Еутропије - био је државни секретар за имбе
шара Валенса и на његов захтев саставио у 10
књига преглед римске историје до Ромула до Јакон,
364.г. Валентинијановог претходника.

Предаје га је превео на грчки језик Павле Јакон
га продуцирао под насловом Historia Romana (до остра
тиског устанка 451.г. под Мовином). Ландоф
Мурри продуцирао до времена Лав V Јермени.

- хронике

а) Свеске хронике - настале од хронолошки
издација и спискова грађама као што су fasti
consularum. Осмишљен обе врсте извора је:

Невсодије из Цезареје (262-340) са делом

Општа историја. После Дионисијевог протона
крсташа после је епископ Крејсбре 314 г. 17
дво брне дво календар африкане, али се на
содруж у Цивири билине као Констанцијин пријат
Корну саопштио историју Vita Constantini. Након
у рецензије појуне ките "Општа историја" се епис
од 2 дела - "Хронологија саопшти" (претходно
и је општих народа) - од Констанца до 324 г. 17
до је издржава, реконструкција на основу држав
дана (Бергине (наста). Други део "Хронологија
саопшти" на историјском преводу који је кинично
у Јерусалим и продроме на до јилке код Мелита

Протона Мелита на Левитације (320 - 330 46)
431 г. - 1730 општих када је саопштио у Рим код
и је Крејсбре I до развоја о историјској прот
430 г. - секретар епископа Констанца Велики. Појати
и државно до Авдетијан на китона се дојато прот
Поменије је јерусалим до китона у Византије китона аска
Византије је јерусалим у Протона и до китона
Напомена је китона се китона (протона и

протона Јерусалим) - од Констанца до Византије
Византије Рим, 455 г. Велики општи до јерусалим
475 г. јер билине на основу саопштих китона.

* Општи који је јерусалим до Христоса јерусалим је
Христос на Византије (1013-1034) - "Китона

б) Општи хронике - у VIII веку у јерусалим протона
китона јерусалим. Најсавршене Англасаксонске хронике

- китона хронике - општи на савршене до јерусалим
Билине китона у китона историја. Општи две
историја - китона китона је

1730 општи до Византије са општи "Историја китона
у 10 китона - до 324 г. Најсавршенији општи до китона
китона у китона јерусалим Византије. Иако општи дојато
и државно, архивна и државна који су китона на
китона га је превод Мелита Рутин, Византије О.
Јерусалим и продроме га до китона китона
395 г.

Султаније Север (360-420) - написао је дело
"Historia Sacra", пошто је
Адамом и чини извод из Старог завета, до
- изоставио догађаје које покрива ~~Star. No. 3~~ Завет
Написао је и "Himne Sv. Marijina"

Павле Орозје из Бракаре (385-420),
написао је дело "Historia abbatum Radonae" ("И-
сторија абата Радона"), написана после 417. го. на
поводу Аурелија Августина. Написао преглед
својих историје са акцентом на историју цркве.
Августин му позвао да одговори на питања на
која није могао саи да се шире обрне у "De civi-
tate Dei". Још ово дело одговор на мисао коју је
584.г. изнео режор Синак, до које су хришћани
криви за пролас Рим. Алфред Велики (871-899)
"наредио да се преведе на англосаксонски језик.
Преведена је и на арапски у време Хакама II (961-976)
Главни извор Џон Кануар (1332-1406) за преглед
историје Европе.

Ордерик Вител (1075-1142) - Historia

ecclesiastica ("Црковна историја") у 13 књига.
Дело је писао 12 год. и било је замисао Ротера,
оца Нормандијан. Св. Грегорија. * Дело преглед
повести локалног манастира и добило изглед књиге-
хате историје Француске и Енглеске.

- историје германских народа - започели Готски
историчар Јорданес, а следим су га Грегориј
рски, Исидор Севилски, Беда Вестерхемски, Павле
Бакон, Видукинд из Корвеја...

- атали или леитонис - вежије се за широк "искр-
пних података", ктинебно-историјска вјешта која
дељеним догађаје по годинама. Најстарији пример
су Annales de Metz (шкотски пронађен у рукописи)
који је садржавао дело Беде Вестерхемски, "Ра-
ционално Време". Почетку 687.г. када је Пипин
Младиш победио Франке. Прозимати до 708.г. (једно
погрешно забележана сирин Хиндсберт III) - написа-
вају се до 1140.г. - Борба Карла Мартела за престо.
"малм атали" - једно што што не прелазе радмаре историје
Annales Regni Francorum - опширно описују и изла-

Велики у МСН их називају „скупови“ или „Велики
аналима Франаке“. Одржавају време од 741.
до 827. и настали су из „малих анала“.

Најзначајнији откопи позне каролиншке епоке су
„Annales Bertiniani“ - одржавају време од 830.
до 887. Последње делове свих анала садржи је
Хинкар арх. Ренса и прозвучио их од 861.г.

докле их је писао епископ Проа, Пруденције.
Настављају се на Франаке анале, са нагласком на
западну Франаку. Пруденције анала у истој
Франакој настављају Annales Fuldenses од 830.
до 887.г.

- Гесла - односе се на дела неке историографије
иности, мерица или свештенова. Књигу орабу најпознатије
био Liber pontificalis, збирка униформно писаних
биографија римских папа, редитована 887.г. Најста-
рији делови из VI века, који су дошли у редак-
цију добили 1431.г. Ова збирка умишља на Па-
влу папског да напише Liber de episcopis
Mottensibus (Gesta episcoporum Mottensium)
1. где је изложио скупови биографије епископа

Менја до 766.г.

- генеалогије или родослови - епис о порекли папо-
ва. У почетку само делови о рођењу, венчању
и смрти. Касније се у Фландрији развила књиже-
вна Врета.

2. Врете ист. извора које се ослањају на античке
изворе

- историје - оснивач:

Хинкар (800-844), франаки историчар са
двоном Хисториографијом L. IV и поднасловом De
dimensionibus filiorum Ludovici Pii. Узди су му
били Пандуве „Историје“ и Салустијева Врета
„Кампанински завета“ и „Јудејски рат“. Хинкар
се сврстао на страну Карла Песелог

Родолф Тавер - Хисториографи L. V - каснији мо-
ви од Хинкара - хтео да остави сведочанство о
моралној корупцији његовог рода.

- Биографије - извештај о животној теже истраживању
јавне личности, писан од стране друге особе.
Основац (средњовековни однашањем);

Ајнхора (1170-840) - Vita Caroli Magni, који
написао око 833. г. на примеру Светонизијевић "Житија
12 римских царева", одн. Августове Житија. Послије у
зр: Annales немачки саставици Belfriedi Magni,
Асерије и Vita Ludovici VII Regis Philippi filii
Gustavi dictus, Сугерије. Најбогатију средњове-
ковну Биографију написао Ото фон Фрајзински, Грета
Friedrich I imperatoris.

- аутобиографије - аутобиографи ср. века укључу-
ју се на Confessiones ("Исповести") св. Августина
Хипонског (354-430). Аутобиографија не била је
у рачун ср. века. Водила из Понтана, историја је кр-
стовањем рата, Грета Гласовић и абион Ничолас
- Италијани и De vita sua libe поштомалици Libe
fues

Грегориј из Кантаберије, катедрал на Јорку еп.

краља Хенрика II Плантагенета. Speculum ecclesiae,
кратка свјетла у цркви и аутобиографија De cura
a se gestis, наводи разлоге одвојања каноничара
зо епископа.

3. Врсте ист. извора које су настале у ср. веку

- итнерари краљини и ходочасници - најбогатију
Воспјанима из Пугаре, шпанског јеврејца.

Гојфрид Вилфред (1150/4-1212), учесник IV
крсташког рата.

Овај шапур дилски путнички дневници и чуждани.

4. Иницијала као ист. извор

а) пропашка иницијала - кратки литургијски текстови
са основним одређенима о свјету који се пот ја-
на слави или о бошроцу саме цркве
б) књижевни текстови настали из различитих шапучини
или шапучини. Прва ралија која је едифицира били-
сје сирадање св. Поликарпа Смирноског.

из passionis су се развили сл. типова житија:

- Vita (житије)
- Inventio, elevatio, translatio
- Miracula

На изградњу апостоличких осодина обе књижевне
врсте утицало су само Јованева, али и De
vitis illustribus, у преради св. Јеронима.

За изглед западноевропског житија послужио је пр.
житија св. Мартина Турског из века Сентимеја
Северна.

- AASS	- 1607.
- Monumenti (RIS, Anali di Italia, Antiquitates italicæ
medii ævi)	- 1695.
- MGH	- 1826.
- PL	- 1844-1855, 1861-1865
- PG	- 1857-1866

II Најважније етимичке историјских извора

1. Acta Sanctorum (AASS)

- најважнија енциклопедија историјских извора
- настао из потребе Римокатоличке цркве да
одговори нападима протестаната на књижевност.
- Зачетник пројекта холандски исцрпљив Хенрик
de Rouwende (1569-1629) са својим књигом Fasti
Sanctorum quorum vitæ in belgicis bibliothecis
manuscriptæ adhibentur из 1607. Његово дело
наставио Јован Боланд (1596-1665) - поређао жи-
вија свих светана Римокатоличке цркве по литур-
гијском реду (јануар), Гатрија Хенри (февруар),
1643. - објављена прва 2 тома са Боландовим
коментарима.

- 1658. - објављена сл. 3 тома у Антверпену.
- оснивање се предузимало и Јакоб Папирох
у периоду у издавању AASS:

- а) антверпенски (1653-1770) - Јакоб Папирох
- уписују велики печат хитерифицирања
- енциклопедија садржи 25 тома

- допринео на Index librorum prohibitorum, от
је забранио читати 1715.г.

- Виктор де Бугно - одговор едике (поштом)
се изјављују италијанци и православних свештеника
грчком, касније и словенском језику.

- Карл де Бугно - утицао на сабрание књижевних
метода у издавању италијанца 1872.г.

- 1882.г. основао часопис *Analecta bollandiana*,

крју и данас постоји

- издје се и AASS у 3 поделбе: *Latina*,
occidentalis и *orientalis*

б) Венацјански (1737-1770)

в) бариски (1773-1870)

2. Ludovico Antonio Muratori (1672-1750)

- из Висконти, пород Модене

- на њега је утицао бенедиктински Бенедикт
Бакини (поштом италијанске историографије)

- 1695.г. у Милану започео издавање рукописа

Амброзијанске библиотеке

- 1700.г. - моденски војвода Риналдо I га ише-

ћује за дворског библиотекар (пород је Бине)

- написао прве расправе о историји државица (ише-
мљивач са историјом).

- први развио поштом поштом Бине.

Написао је дела за историографију су:

1. *Recessus italicorum scriptorum* (RIS) - збирка на-
рачаних извора за историју Италије од 500.г.
1500.г. у 15 томова. Издава је у Милану

2. *Annali d'Italia* у 14 томова - формирано за-
коне историјског научног издавања и ише-
критичко историографског метода.

- историчар мора да пише ише-
све да буде одређено прототипом

- догађаји ише-
узроцима везу

- сакупљање извора (поштом значај временски
длжим)

- употребу свих расположивих извора

3. *Antiquitates italicae medii aevi* (1738-1742) - зби-
рка расправа у 6 томова из Гриведне, урбене
и дипломатске историје.

3. Monumenta Germaniae Historica (MGH)

- издаја после Наполеонских ратова, под утицајем РС
- 1819. г. - одложено друштво за проучавање европске
немачке историографије (напомена на постојао Хајнрих
Фридрих Карл)

- spiritual movement друштво био је немачки историчар
Георг Хајнрих Периц. Он је окупио око себе
Георга Вајца, Вилхелма Вагелера, Ернста Дилтера

- часопис излази и данас под именом Neues Archiv

- 1826. г. - изашао први том MGH 4.о серије Scriptores

- до данас изашао преко 200 томова у формату
издаја за немачку историју (500-1500).

- 5 великих серија:

1. Scriptores (SS)

2. Leges (LL)

3. Diplomata (DD)

4. Epistolae

5. Antiquitates

- 2004 г. digitalizacija

4. Patrologia Latina (PL)

- издајни швајцару Ханс-Готх Мис (1800-1875)

- издавање хришћанских писаца на латинском и грч.
ком од најранијих времена до краја 19. века.

- одлучио да се заустави с папом Урбаном III

- из финансијских разлога отклањао се на изда-
вање једног рукописа, за разлику од MGH

- 1845. г. - отпочео са издавањем, до 1855. г. изашао

217 томова серије Patrologia Latina

- 1862-1865. г. - излази до 221 тома.

Patrologia Graeca (PG)

од 1857. до 1862. г. одувањем грчки оци од папе
Климента I до кршћана Висариона у 101 књизи
односно 166 томова

III Најистинитији писци ^{позно} раноантичке ^{истор. жог.} антике

1. Аурелије Августин из Хипона

- један од најистинитијих теолога и мислиоца ^{позне} антике

- утицај на оснивање протестантизма Мартина Лутера и Јохана Калвина - утицао на ...

- на Августина утицај имао изградњом Цезаровог јанот Хорензије - утицао на поета

- приликом ситуација приклоњав се манихејству

- рођен 13. нов 354. г. у Тагастин (Нумидија)

- мајка му је била хришћанка

- о његовом детињству сазнајемо на основу података које је сам објавио у "Исповесница"

- слабо је познавао грчки

- одлази у Рим где постаје професор реторике

- у Милану се упознао са арх. Амвросијем, којег је 387. г. дократио

- вратио се у Африку и на очевом имању оформио нешто што је личило на манастир

- рукоположен је за свештеника, а 393. г. Хипо

неки епископ Валерије та је, због тога што није знао латински, замолио да унесио његов грчки превод.

- 395. г. је изабран за епископа, у шешком периоду када је у шим крајевима био проширен докетизам

- после пада Рима 29. авг 410. г. на подстицај

Придана Флавија Марцелина, као одговор на напад на хришћанство и његово дело "Град божји"

- борио се и против Пелетијевог јреси (413-16)

- умро 28. авг 430. г. за време Вагдалске околде Хипона

- оставио за нас неке претиске у Платинском делу "Пина", а нешто помало и "Город"

- у његовом ученику о Богу налазе се рефлекције Платона, Платина и Аристотела

2. Свети Јероним (340/17 - 420)

- родио се у Стридонцу (граница Галмазије и Панаоније)

- из хришћанске породице

- послат у Рим на школовање, где су му учитељи били пагански граматичар Конат и хришћанин

Викторин, римар

- био грчки

- 360.г. крстио га папа Либерије

- 360-365 се са **Пиратијем Руфином**

- у Африку одликује за **напуштање свештенов** каријеру

и посвети се **Богу**

- посветио се са Руфином, због његовог привађања Оригеновог учења.

- са припадницима Инокентијем и Хелодором путије

у Сирију

- 370.г. одлази у Антиохију, одатле одлази у

пустињу код - Халиса

- после **напуштања пустиње** рукоположен је за св.

ижељика, а 380.г. одлази у Цариград, 382.г.

се враћа у Рим како би присуствовао Сабору код је одржао папа Јанас

- папа Јанас га задужио да **поиштрави латински** превод Библије - Италију и постао **палатин секретар**

- 384.г. - умро папа Јанас, а нови папа Сирије је на је био наклоњен према Јерониму.

- сазвао је један **репатизиони покрет** међу риманима и немани, али због прилике папе 385.г. одлази

на Кипар, одатле одлази у **Свету земљу** где му се придржила Паула, Еусебијина ћерка која је **Свети Јероним** писао о њиме која је умрла док је живео у пустињи и **подигао манастир** близу цркве Рожеа, од кога је Јанас остао само Јеронимова исповица.

- био је велика **антијеронимски антагонист**

- велика та је прересао над Рим 410.г. и он та је у предговору Конвентара на књигу Матфеја **Матфеја** објаснио са дозом претеривања

417.г. - **пото** манастир је сирасио од сирасије **иранјеронимски** радника, а Јероним је подигао

418.г. - умрла је Еусебија, а 420.г. Јероним

- сакрамент је испод боде цркве Рожеа у Вилејеру

- **пото** рад моше да се подели у неколико група:

- рад на Библији - **оперимски** списи - **историјски** списи - **писма** - **преводи**

* Дело због кога је постао славом у историографији је **"Продужетак Јеронимове хронике"**. **Починао** је у ЦГ-у (380-382) и превео са грчког на латински и **продужио** до 392.г.

(Биска код Језрема)

- Мана ово дело су црква, државна архива и одговарајућа због меру и протокол је, као и недовољан смисла за разликовање значајности од значајног.

* Друго значајно дело је De vita illustrium, описаног дела, састављено са циљем да постане за урива у сврху кривојина има значајне квалитет. Представља је 135 биографија од биографија св. Петра до савремене. (неки биографије у првом списку, Више просопографске делатности). Могуће је да Евгеније биографију написао Соброније, чија се биографија такође налази у делу Историје. - За прва три века хришћанске историје, коју била Евгеније „Историја историје“, коју била Историја историје и дописије. Велики значај има Евгеније послате св. Павлу, првом бискупу, св. Малу и св. Хиларију.

3. Касиодор (480/5-550)

- Историја прве историје једног германског народа
- Рат у једном весту у Каландрију, а упрот

савешни проф. претст > квестор > намесник > мајор канцелар > > козови ординарије > mag. offic. > риаеф. > ратчију у нашашифу Vivantiu.

- Город Сиријскиот порекла

- Негов опаки и дод била су личности на двору краља Теодорика и цара Валентијана III.

Ове личности су му помогле да направи корисну на двору от-ротомскиот краља.

501 г. - послао савешник префекта преторија (свог оца)

- написао један панетир на рачу краља Теодорика

507-511 г. - Теодорик га именовао за квестора, а затим је укину Закон о пробишцијана и Касиодор је након свог оца послао намесник Бруције.

- имао је добра односа са Теодориком и Вили дипломат неговот опакиот канцелар, а 514 г. послао је Consil ordinarius, а затим у магистер officium, riaefectus, riaetorio и ratichiu.

- негов записао била је изградба заједничкиот друштва (Омфротата и Амбана).

540 г. - Велизаровин заузима Павсе заф- нава се Касиодор политичка каријера у наредних 20 години провод у мт-у а

Historia ecclesiastica tyrantita - панегирици - хроника - ^{historia} ^{Gretica}

Поштом се повлачи у Бруцију, где подиже
настаник Vivarium (Златан), где је са својим
сабратам преписивао књиге.

- као неку врсту приручника за монахе
- Historia ecclesiastica tyrantita, дело познато
по свом карактеру који чини изводи из Сократа
Сократа и Мордора. Дело мисли да се под-

ли на 2 нивоа:

- пре 540.г. (историјска и наука)
- после 540.г. (теолошка и филозофска)

из овог периода сачували су се одломци
панегирика Мордором зату Евфаријем и
панегирика Мордором Великим Евфаријем и
Мордором.

519.г. - написао је хроника посветио Бруцију
рику (богаташ лист краљева, конзула и
царева до 519.г.) - од 495.г. - чини из
личног искуства и пантема.

Хризиану је дело је Historia Grotica (Историчка Грчка) у 12 књига, али се она сачувала
само у Јорданесовим изводима. Написана је

Variare - De anima - Копијер Псалми - Историчка

између 526 и 535.

- значајно је и дело Variare (Позно) у 12 књига
и садржи Званична писма која је писао за
гошће краљева. (Име књига постоје писма ко-
ја је Мордором послао Виз. цару Анастасију)
- у овом делу Касиодор издваја да делови Виз-
на, далмачке и догматске.

540.г. - се повлачи из јавног живота. У Евфаријем
писме дело De anima (О души) и додаје га
Варијам као 13. књигу. Ово дело и Копијер
Псалми написани су под утицајем Августина.

* међу познатија дела Мордором и Мордором
написане између 543. и 555. и имају 33 поглавља.

Дело је посветио монахи Визаријум и садржи
преглед својих адмис Визаријум за једног монаха
Визаријум Августина дела на св. Августина и цркву.
Као додајак, после 33. главе, налазе се еванђеље
науке разврстање у „7 плодних Визаријум“, по-
делене на трибујум и квартујум (граматика,
риторика, дијалектика, аритметика, музика,
геометрија и астрономија).

4. ~~Diogenes Valerianus~~ (Excerpta Valeriana) ✓

- непознат аутор
- један од важних извора за познатију антику и владавини од роговског краља Теодорика
- 463б.г. издао га и назвао Хецрик Велпа у Паризи.
- настао у VIII/IX веку и садржи 2 рукописа.
- први део: Origo Constantini - черцог (305-337)
- други део: Theodosiana - од цара Јулија Непиона (479) до смрти Теодорика Великог (500)
- ново издање приредио Ингенар Кемит и докадао да се Теодосијана састоји из 7 мањих дела која је највероватније сакупио писац из Равене.
- после јулијане Касиодорске „Гешике“ једини извор о години владавине у Италији.
- први богословски утицај је сугерише да је настао после 555.г.

5. ~~Martianus Capella~~ ✓

- пореклом из Илирике, савременик цара Јулијана I и Јулијанијана (у његово време налази се на челу дворске канцеларије са њиме у комесе).
- то што га Касиодор преторунје понасија за мистичко говори да је в.г. побољшао у монахи.
- Грчки јерси
- једино сачувано дело је Вночисон (хроника) и настава се на Јеронима (379) и првобитно епископ до Јулијановог смртног на преско 513.г. Касије је сам продуцирао до 531.г. о.г.
- до 4. Јулијановог канцеларија и унишених Византских краљевине у Картагини. После тога унио, јер је други писац продуцирао епископ до 548.г.
- први скрену пашњу на дотада који су остали прејушани - укидање Западног римског царства.

✓

Биографија: Пошто се толико до не посвећује Саву
у историји Готике, његово повезаност са
Готима, према са апалским војном Кондотом, који
је био секретар магистра милитума
Григоруса. Изумати Верован - 551/2.
из других извора сазнали о извесном Jordanus
episcopus Sutorum и постојао сматра да је
исти човек који.

Јордан је вероватно да је био апалски борбени,
ако је то тако, толико је имао његових бр-
дана и његовот превратљива уверљиво да је
био Гот.

написао 2 дела: 1. De origine actibus
Romanorum — Романи, на које у исто време
и издана Грегоријем. - 551/2. Гетике, највећа
историја 2 дела Романа. За наслов Гетике
вероватно изгубљено дело Касиодора Сенатора
о Готима, које му је дао његов савез без знања
Касиодора. (на 3 дела) Народ Касиодора ко-
начно 16 дела других писана. Према Каси-

одора и Вероване, познавао и дело писца
Авлавина.

- Гетике подељено на 4 дела:

1. Географски увод
2. Повео о уредившим Готима
3. историја Визигота
4. историја Острогота

- често прави дисперије, па тако историја Гота
је више историја целе Свободна Европа.

- према мишљењу Јорданову у 45. глави се
први пут спомиње Зрми - келтски краљ Артур.

- друго дело које је написао је Романа и
мање је информативно од Гетике и пред-
ставља комбинацију старијих аутора. Ово дело
се завршава немирима у Африци које су угушили
Византинци и најбољи Лангобарди на Готике.

✓

7. Павле Јапон (720/30 - 799)

- пореклом лангобардски плећит

- рођен у Фулдингу

- не зна се да ли је има лангобардско или евро-

дво име

- именован се у Пазију, дробови Бак, остао да предаје у школи и био Василијан припадник Адаптерте, верке лангобардског краља Дагдерија

- Када се Адаптерта удао за Диевалтанкут Војводу Арихиса око 1763.г. са њом је пошао и Павле и тамо је донекао под лангобардског краљевства 1774.г. када је стигао у манастир Монте Касино.

- 1776.г. Павло браће Арихис дини подучу у Фулацији и бива заробљен у Францији

- 182.г. Павле долази у Францију на Карлову дворску школу „Академију“ да би сасео браћа и у најбољој области остаје 4 године.

- умро 179.г. и проглашен за светитеља

* Најстарије готово дело је „Historia Romana“ и саставио га на молбу Војвођинке Адаптерте.

- него самостојачу вредност, иако је проширена копираним Еутропијево Хронике Силине до Венеца 1499. (до увода 551. год. Пољском)

на молбу епископа Меја Антипрана написан је Stesta episcopi Mattelibus или Libri de episcopi Mattelibus - дело припада роду гесија и са кратким биографијама епископа Меја сече до крајини црквеног реформатора епископа Хредеганга 1763.г. - износи податке који су до тада били неопходни за призивање у западној империји. Значајни подаци о Арихиду - оснивачу династије Карлота. Написао и биограф. папе Гргура Великог, векова најстарије историје.

* дело које га је прославило је Historia Langobardorum у 6 књига (568-1774)

- недостатак: лоша хронологија

- један од најзначајнијих извора за историју Италије и Медитерана.

- постоје списи Лангобарда (Вини), пренамену постоје са Римска династије, одакле су их добили Цар и Црој. Заним су рањени против Вандала

- друга књига се бави Лангобардима Најбољим на

Штапију и његовим освајањима.

- шеста књига посветена је лангобардском уједињу такоју, а затим прелази на историју Византије и њен однос са Францима.
- од четврте књиге почиње да пише о њеном када Лангобарди склапају савез са Аварима и заручио са Словенима уједињују Исру, 613 г.
- четвта и шеста књига окупљају кратке разјасњења - крај VII и почетак VIII века и ово дело прелиминарно је 75 г. када је уједињено криво Лицариград.

8. Свети Исидор Севски (560-636) V

- рођен у Картагини, умро у Севби
- из шпанске, хиспанијске породице
- његов брат св. Леандар био је арх. Севске арх. Свети Исидор.
- школовао се у катедралној школи у Севби
- не зна се да ли је Исидор икада био у манастиру, али је уједињено манастирски живот 619 г. - на његову иницијативу је отлашено

проглашено да оне које сметају рад манастира - 600 г. - наследио брата на месту арх. Севске и брзо када је отпочела цивилизација у Штапији започео у крсту.

- иницијо се да састави различите изјаве хришћанства и Византија, највише оне верске. Због чега је његов брат био саставио Исидор у Монастиру 629 г. на коме су Византијци одлучили у право верје.

- Исидор је председавао III (613.) и IV (633.) када се радило на шпанској јединственој крстој - држећа је и одлуча о шпанској школи штапије. Наиме отај у Севби где се учио грчки и хебрејски и изучавање слободне вероисповијести у право и мезијну.

Најзначајније дело, Етимологије (Оригинале), посвећене Шпанској (612-620) - завршене око 630 г. и 20 књига овог дела Исидор је учествовао уредити је у једну књигу. Дело је окупљало уједињено до сада постојеће световне и духовне знања. Поред 7 слободних

дних Велишца налази се и једна скица светих
историс. У делу Исидор је одликовао и све
што је знао о природним феноменима.

- у осталим делима De natura rerum и De
origines creaturarum даје се и највиши поглед
сирин.

- другу групу Исидорових текстова чине и-
спирски списи

- De uitiis et moribus - написано на основу Еро-
нинових и касније додата извесног Грегори-
ја из Марсеја и састоји се од биографија и
хатогресија шпанских и северноафричких по-
власителских писаца. Одредени материјал добио
од папе Гргура I Великог чија се биографија
налази у 40 глави

* Historia de rebz hispaniarum дао се ис-
ријом 3 барбарског народа у Шпанији, у 92
поглавља, од којих је 70 посвећено Визиготима.
- најбољи избор за историју овог народа до VII века
- сматрало је да почиње од римског народа Готима

Матот

- босије 2 редакције овог дела:

1. слична до Исидорове сир-ч 620.г.

2. одувања првих 5 година владавине Велишце

Најзначајније дело Синодуса мајора - универзална
хроника - написана на основу Јулијана Африканца,
Јеронима и Виктора из Абуниса - написано 615.г.

- 617.г. - одлучио да га сираши у популарну ре-
дакцију, јер је било пресудно - Синодус мајора,
који је прерадио и допишао.

- у "Великој хроници" налазе се подаци везани
за историју Словена и како се су 16. год
владавине Краљева преселили у Грчку.

- Фердинанд I Кастиљски (1035-1065) је пренео
Исидорове реликвије у Леон, над којим је поди-
гнута црква.

- 1538.г. - проглашен за светитеља

- 1722.г. - проглашен за ушиског цркве

IV Извори за историју Франаке

а) у време Меровинга

1. Грегориј Турски (538/9 - 594)

- рођен у Арверану, а умро у Туру
- из редова најугледнијих Галоронских сено-шорских породица и са очеве и мајчиног страна се више поносио мајчиним пореклом.
- образовао га свештеник, епископ Кременца и касније његов наследник Азиј, који му је и касније давао теолошку помоћ. По образовању имао је доста предоставља, али је Грегорију за живота бринуло само за своје духовне и послове порекла.
- 573.г. - када је умро епископ Мурса, ујак Грегорија Млађег, сасудио га је наследно захтевајући ауспријанском краљу Сигиберту I који је од 567.г. владао Муром. Обишао је у Рим и ишао је рукоположен. По је било време кризе коју су изазвали Хлодобеком наследници. Тада је неаустријски краљ Хилперик покушао да одлучи

умро је умро 576.г. када је Сигиберт умро - није учествовао у рату, али је био неутријалан Хилперика, који га је оптужио за клеветаштво краљеве предстојеће; међутим Грегорије се одржао пред краљем.

- 584.г. после смрти Хилперика, Мур је преузео Бургундски краљ Гунтрам, а затим је по уговору у Андалузију 587.г. њиме заблаговолу ауспријански краљ Хилдеберт II, Сигиберт II син.

- почео да пише после 573.г.

- негова дела деле се на историјска и теолошка

- историјска - *Historia ecclesiastica gentis Francorum* или *Historia Francorum* у 10 књ. затим *De gloria sanctorum* у 7 књига.

- теолошка - *Libri de miraculis beati Legeri* *prophetae*, *Passio M. sancti* (једна књига свештеничких живота и једна конемјора Исаниа и мучеништва). "Црквени"

* најважније дело "Историја Франака" у 10 књига

I књига - претлог светске историје од Адама

IV Извори за историју франачке

а) у време Меровинга

1. Грегориј Турски (538/9 - 594)

- рођен у Арверди, а умро у Тору
- из редне од најугледнијих Галоримских сенаторских породица и са очеве и мајчиног страна се више поносио мајчином пореклом.

- образовао га свјетли епископ Крмоња и касније његов наследник Авиш, који му је касније давао теолошку грађу. По образовању имао је доста недостатака, али је Грегорију за црквену филозофију било довољно и посвећено борење.

- 573.г. - када је умро епископ Тура, ујак Грегорија Млађег, сестрини га је наследио захваљујући аустразијском краљу Сигиберту I - који је од 567.г. владао Туром. Остатком је у Рим и био је рукоположен. По је било време кризе коју су изазвали Ходовићев наследици. Тада је аустразијски краљ Хилперик покушао да се одлучи

или је умро 576.г. када је Сигиберт њега - није учествовао у рату, али је био непријатељ Хилперика, који га је оптужио за клеветаштво краљеве Фредеганде, моћујући Грегорије се одлучио пред краљем.

- 584.г. после смрти Хилперика, Тур је преузео Бургундски краљ Гунтрам, а замиш је по уговор у Андалузију 587.г. још захваљујући аустразијском краљу Хилдеберту II, Сигиберт њега син.

- почео да пише после 573.г.

- негова дела деле се на историјска и теолошка
- историјска - *Historia ecclesiastica gentis Francorum* или *Historia Francorum* у 10 књ. зајим *De gloria sanctissimi* у 7 књига.

- теолошка - *Libri de miracula beati Lupatelli apostoli*, *Passio M. sanctissimi*. (једна књига свештеничких живота и једна колекција беседа и молитви). „Црквени

* Црквени је дело историја Франака у 10 књига

I књига - преглед свештене историје од Адама

до смрти Мартина Туркот 397 г. (константинска)
Они садрже податке о галским ~~успехима~~ ^{успехима}

II књига - Владавина Хлодвика (481-511)

- једна од најзначајнијих књига за историју Франака и касније Француске.

III књига - до смрти аустрасијског краља Псеудо-Адеберта (548.)

IV књига - до смрти краља Сигиберта (575.)

- оде се налазе подаци о данској инвазији на франке коју је предводио Хокманх - постоје историјски основи око које је исписана књига о Беовулфу.

- од ове књиге Грегорије из личне увиди и осмисли неколико делова о себи. Део књиге доплатије доплатије.

V књига до 581 г., а X се завршава 591.

- није проверавао своје изворе, а када пише из личног искуства наводи да пише истину, чак и када није добро за њега.

De gloria gentium - дао се цитира галских

свештеника, а цитира св. Мартина постоје је Libri IV de virtutibus S. Martini.

2 Libri Historiae Francorum и Pseudo-Fregedarii хроника ✓

- из Грегорија Туркот постоје још 2 избора за историју у доба Меровинга: (727)

- Libri Historiae Francorum - настао у Неменици

- аутор симболично Немениције зове Францима, да књигу одваја Аустразијске и Бургундијске.

- од избора користио Грегорија Туркот, али га аналитички писању не следи увек.

- доде је легенде (о Фредеганди и Адеберти)

- Меровиншки легитимиста - подноси да од Хлодвика Владају краљеви са дугом косом (недељени)

- пише о саксонским законима.

- писане просити латинским језиком.

- најважнији подаци за крај III века.

- други извор је Псеудо-Фредегарија хроника и овај писац више настоји да пише као историчар.

- писци савиштавају веома суво догађаје јк.
 јина нису много учесницима.
 - почиње као свештена хроника и завршава се
 око 642.г. са рефлексијом до 658.г.
 - веома је због тога што описује између
 Грција и Ренесансе историографије у
 доба Каролингa. (период у коме нема сачуваних
 дипломатских грађе)
 - садржи доста уметничких делова.
 - не била се као писану, сматрало се да та је
 изотамно аустријски кљерик Фредгар, а
 како се уметовало да није додато је префикс
 „Псеудо“.
 - писале су га 3 руке - један је писао увод
 и преглед свештене хронике, остатак се на
 Јевсевија, Геронима и Хидасија - због омишља
 карактер назива је Liber Generationis; други
 писању је саставио уводе и дела Грција и
 аскот, а трећи је довршио дело
 - дело има 4 књиге.
 - најзначајнија књига која се бави догађајима
 од 544.г. до краја - односи о Србима и Словенцима

Венета (кнез Јордан који се 631.г. после победо
 над Францима код Ваташбурга прихватио
 Словену, док је кнез полапских Срба - према да је
 виз. цар Ираклије изволио фр. краља Гатодрија
 да дозволи Србима да дођу у Илирије и Јоре
 се протисне Квара.
 - односи о историји Византија и Антвара у
 Италији.
 - да писца су била епитомисти Бургундије, а
 један из околине Меца.
 - од „Хроника“ је имала 3 издавања:
 1. Антонини Аустријану - до краја 732.г.
 2. по Каролингу Никелмута, Хилдсбрајма сина,
 издавана је до 752-768.г, а прешло је
 Хилдсбрајма наредно да се издавати до 752.г.
 - са овим издавањима хроника добија про-
 каролински карактер.

Б) у доба Каролингa

1. ~~Анхара~~ (770 - 810)

- рођен у долини Мајне
- из угледне франачке племићке породице
- родитељи су га послали на школовање у монахињу Фулда (788-791)

Анхара Фулда (788-791)

- Валфрид, опати Пархемца, који је подарио о Анхару, наводи и да га је опати Фулда Бингунг, тадаш. г. послао на двор краља Карла, да га доведе, малешки који је показао.

- на двору добио бингунг *domesticus palatii* чедола, али се највише се истицао у раду круга скупљених образованих људи који су се називали именом „Академиа“.

- био зналац које је слично у Фулди именовао

за надзорника царских градова - преносио

описи називах Веспелен. Могуће да је надзирао градњу богородичине дворске цркве у Ахену и довели мост на реци код Мајнца

- 806. г. предводио посланство у Рим код папе Лавара III да добије премањивање за

Карлом немачким. Већемини учествовао у

сликању Вот и тобот, шестемишја 813. г. у Фр.
је после сироти сивога Карла на Анхару предлог
још за његова цркви Лудвига Габријел за саопшта
Због што га је Лудвиг касније задржао у оштра
и именовао га за слараше свог наследника Ло-
шара I.

- бингунг тврдио да је био отицао ћерком самог
краља Карла. Цар Лудвиг набојни и је 815. г.
поклоњено поседу. Цар га назива отацом, али он
не знаш да се замонаштво, Вот је могао да
је био свештеником отац.

- када су почели грађански ратови између
Лудвигових синова покушао је да их измири
али није успео па се повукао у ^{дворског} ~~монахињу~~
Миниша.

- поседу које је добио у Михелштајну 818. г.
поклоњено је Лорини, али је задржао Милхајм
и тако подигао задуждњу Земитештајн у
којој је сакрамен са афирмацијом.

- проглашен је за свештеника локалне немачке
цркве.

* најпознатије дело је Vita Caroli Magni

по утлеку на Веллингтон

- дело има 3 велика поглавља - књиге, одн. 33 главе.

- Карла је уноредио са Октавијаном Августом.

- окупљавао је Меровингска кнеже да окупљају

уједињавају Пипина Малог

- од 14. главе описује Карлов долазак на власт и повлаштење Карломена у Монте Касино, а свајање Лангобардске Италије - саксонске племена, поход на Швабију (ви о Поламару)

- после тога описује француске краљеве и њих утицај у Европи.

- овим списком обновио је о англеским краљевима

Доминикане.

- зналац избор за касније историографе.

- написао и историју преласа Христових мученика Мартина и Гелге у новоосновану задужбину у Земтеништау и краљеву де обзиром свих.

- зналац се да је написао делове Анала на историју Грци и Анале кнежевина Фриде.

2. ~~Епископ~~ Лоранс (пре 800-843/54) ✓✓

о Метаморфозама сазнаје се на основу других наративних и дипломатичких чланака.

- зналац се да је написао из аристократске породице због постојања интереса за телеграфичку. Делимо писао и географију средње тока

Рије, па је могуће да је написао и оних обласи.

- први познати податак о њему да је Вансбриг

Синдонт, који је 851г. саставио две кнеже у којима га описује као хороистички

- његоваиније се образовао у Лорингу

- дугином хороистички давао за време да је архиепископ

Пријера дн Хелм и заједно су учествовали у свечаностима (844г.) у Минстерарду

ку, у којима Поламаровишми св. Христос и Зарје, као су биле донете из Рима.

- давао друштво и прилоге манастира св. Касија и Флоренција у Боми.

У тој улози последњи који је поменут 848г. када је саопштио даровицу

арх. Хиндига. Спорту даровицу 850г. Тотал

није пописује и претпоставља се да је у њему

Времену уgro.

- 1. Животино дело Grega Hlibovici imperatoris ("Животино дело Лудвиг") - саставио између 835-47.
- дело се завршава 835. и он га је анонимно
- 1. Continuatio из св. Каспора код Каденца Продуција до 837г.
- уопште се није слично писаним изворима и покушавао да обухвати Ајнхарт.
- главни извори су искази савременика - описи Адалмунга из Лорна, Гримарда из Вајсенбурга и Маркварда из Прима.
- Шетанов чинио је анологија Лудвигу Покрнот.
- није приказвао крај Лудвиговог живота, он је приказвао у делу писца.

- Асиронома, који је написао Vita Hlibovici imperatoris
- писцу је анониман, надимак је дао због интересовања за асирономско појаву (Белену Хиларду Конету 837г.)
- био је монах у некој каролиншкој задужбини

што катедрал у дворској катедре цура Лудвиг.

- добро познавао медицину, право и античке писме.
- дело настало 840-41г. после смрти цура Лудвиг.

карицио писане **поворе**, и то погубљени **Relatio** Алемани (за младости цура) Vita Caroli Magni, **Remensis** и **Benigni** ала **Брацког краљевина** - **због овог дела, ово дело додја епифануру лево**

- ово дело је претешно хатиографско
- доцртава Шетана Временили и просторно (ово)
- но се на западне области, будућу Француску

3. Нитард (800-841) ✓

- чини Карла Великог
- описва средновековне време историја
- из незаконите везе Карлове кери Берне и Ант-
- Берни, која је Нитард написао на пологину на месту "светоног описи" св. Рикјес код Амјена.
- није смејено франк због тога што није имао право

на преато и они су хришћани беоу учешћу.

- са западнофраначким краљем Карлом Великим

- дарио се 843.г. ут. преато Лотара код Фонтенблоа

- 843.г. се дарио франачким краљем

- Лотар II, а 844.г. преминуо од загађења

- у дини и сарава у св. Анжусу.

- на захтев Карла Великог, почео је да пише 843.г.

- део Нитонае, са поднасловом De dissensionibus

- Нитонае Libris VII Libri IV.

- преато се свратио на страну Карла Великог, оро

- је поприлично одређено, а Нитонае није био брза-

- миз грађанског рата.

- некад савршени и „Саравајски закључци“ коју

- су Карло Велики и Лудвиг Немачки полагали на

- саравајским и саравајским.

- 4. Анали манастира Лорш

- један од најважнијих и највећих манастира у

- Франачкој - основао га је 764.г. проф Кашкар, и

- поверио га архиепископу Меца Хротгану, а

- 822.г. први западноевропски податак о језику

- ислам Србина.

он га је прело Браму Гунделанду, који је додео 19

манаха.

- од папе Павла I добио пошти Врника св. Назарија, саравајот у време Диоклевијана.

- манастир је био у саравајоту и манастир

- Врника у Франачкој.

- ускоро се манастир, примачи дарио од сарава

- а папа уздигао на јиво једне свенове женебине.

„Велики Анали Лорша“ / „Велики анали Франачког

краљевства“ су свачимни анали краљевства.

- преузима хронологија!

Нису ишли на саравајоту, али је што сачињави

најважнијим рукопис

- бочицу са 741.г. - овај део био је још један

манах који је био још један у св. у франачки

Карла Великог.

- богачиством и квалитетом крваја се период после

795.г. наорже. (језик пошти доди, а персијски-

ва поштирама је шифра) - могуће да је још један

оо дула још један, што је Манастир

држао.

822.г. - први западноевропски податак о језику

- ислам Србина.

5. Отт. Регинот (840-915) ✓

- из шемитке породице из Лотарингије
- рођен у околини Лувена, а циро у Парижу
- о њему сазнамо из негових дела
- 842.г. послат да отаца напустира
- који је био заједница династије Каролинг-Каролинг
- основан је 720.г. и подига га је Бертрада I
- а нека унука била је сирота Пипина Младица
- а којом је био значај сведочи по шито та је
- сам тада Лов III 179.г. одбио. (по значају
- га могамо поредити са Ником).
- Регинот је на месту отца зачео Фара
- Берта који је после норманских напада Нормана
- на 842.г. и 892.г. дао остаћу.
- из человичко разлога морао да се повуче из живота
- повукао се код арх. Радбода Париског који
- ми је повео оно у једно начаснира шак је
- владао о напада Нормана.
- тај период поводи што шито бише книге
- и да би се искријем музике
- на Радбода захтев гов. саставио Де

synodibus causis et ordinibus ecclesiasticis
и повео га Хатом архиепископу Мајнца.

- книга повео на 2 дела и односе се на
- два државна судова што вроче - државни и судовни
- представља једно од најзначајнијих сведочења
- о нарастали династији Лотарингана у то време.
- текст је и нека врста правично о урадању
- државно и правично пошлага.
- добро познавао како је породица, Берта било или
- сведочењима предато.
- друга книга је важна, ер говори како се шре
- да понаматти прома остаћу паташтво.

Навадну је нешто дело је "Крстича" и повео

и повео је епископу Адалберту од Лугдунга који

је био Василијан краља Лугдунга II Зеленца

и ми се да је написао у шито негов образложе

- повео на 2 дела:

1. од Христоса повео до 1741.г. и наса је

на оно у Берте Венерандиса, Павла Бакон,

"Проведених книга" и Liben историје Франсојин

Г. - у овом делу остоје се на године Владавине иста-
-ишоримских царева

Г. 2. Године да биве анализиран и остоје се на
- године Владавине Каролингта. За овај део ко-
-рисити франшке државне акале и локалне ак-
-ле манастира Триш, па због овога у делу иста-
-ишоримских царева о Латинији и 3. Францкој.

Г. - део бог утицаја античког историјара
- Понсеа Прота, која је позната преко
- "Јулијана, Епикима"

Г. - преломна тачка у делу је 888. г. кад
- је свргнут Карл III Ледени.

Г. - део је подорник јединствене Франшке и
- нашо се поновно уједињену

Г. - други део се завршава 988.

Г. - део има велики утицај и практично је
- део државника који нису веродостојни.

Б. Рихард во Ветер Рингшта (940/50 - после 990)

- мако података о њему, неке налазимо у Јовановић
- јединот дела које је остојао после њега. У уводу
- "Историје" записамо је да је монах Рихард посветио
- део арт. Герберту из Овнјака.

- његов оца се звао Родуф и пошто је 943. г.

Лудвиг II Прекогорски да од Хугоа Великог
- брешине Лау, а касније његовог удовица Герберта
- да поврати Белгију од грофа Хеметаца Рателера.

- на основу које је посветио дело, закључује се да
- је кренуо да пише после 941. г.

- 965-969. г. остоја у манастиру, где му је умишлен
- Герберт и показује интересовање за медијуму.

(исто пише о убрзујућа мисли личности)

- део уводног са делма античког лекара Хипократа
- са Коса.

- удео после 969. г. јер се "Историја" изненада за-
- вршава пре године, без икаквог закључка.

- део сакупљено у рукопису од 58 стр. и чува
- се у државној библиотеци у Билдбергу.

- један од најзначајнијих аутора једног историо-

Грешна дела.

-излагање збишних и легендарних података
региона света, онда прелази на Галију,
одна је савременост и у IV књизи
на Францију у доба наполеоновог
Краља III Просвет. Тада је на
Борбона Озон и Рикор му даје саксонско
Одасо је и Сабор у Семису који је био
савезник 927.г, после смрти последњег Западњег
апанског Каролинга Лудвига IV.

V Историографија Британских острва

1. Вести Гиппа Мудри (494/516-570)

- ово је дело значајно за историју Британије у
- време Сеобе Народа
- с постојећим изворима зна се мало
- случајно 2 изица - једно саставио анонимни
- војак и нападнуо је у Брешати, а друго Кар-
- дог из Ланфаркаша у XII Веку. (Веома контрадик-
- торно)

- Греша је на Брешатском горју.
Греша је на Брешатском горју да је Гилда пореклом
Греша је на Брешатском горју да је Гилда пореклом
из места које се налази у дан. Шкотској и да
се састојао из обала Хилдиза, осмислача и
одрешине нападнуо Велики Лангвиг у јуном
Веку. О је Ватиса за нападнуо Британија са
Времена. Доде се шведи да је школовање нападнуо
у Црској, после чега је рудолфовић и одишоо је у
северну Енглеску да шири јебантаску веру.
На овом крају Франца забео је ред у шкотској
школи. Пудорас је у Тин и Рабени, а по бојанској
се састојао на Брешатском горју Рисуи Касије
је подигао нападнуо.

- у Ланфаркашском изици се наводи да је један
од 24 сина некег шкотског краља, да се школовао
у Галији и подизао у Енглеској, где је осно-
вао нападну у Гласгову и Брешату му
се да је у овој објектији укључио објекту који је
крв Аршије нападнуо око уједружено како да
саставио своју историју

X Греша је на Гилде је О протести и осва-

зајед Британије и плаћом прекор краљева, па-
па и свештеницима у 110 поглавља

- дело је релевантно крајње, али мене да се брже
и на (2) дела.

1. поглавља 2-26 (Historia) - преглед историје
британских острва од римског доба до пи-
честог времена

2. поглавља 27-110 (Ecclesia) - описице на рачу
5 углавном великих краљева (до 36), други
мислени (до 63) и свештеници (до 110)

- описице на рачу свештеника не делују
веродостојно, јер ипак да се постоје прекори
славу са црквиштва из Светог писма.

- за историчаре описица поглавља о келтском
оштору на атглосаксонску инвазију.

2. Беда Вестерборн (673-735) ✓

- рођен у Веруџу, у Норвичури, а учро
у манастиру Церу

- у 7. године родитељи га предали на школовање
Бенедикту Бископу. Када је он 682.г. основао

манастир Св. Петра у Церу, Беда преша тамо, за-
једно са оштом. До краја живота је остао побожни
монах, посветио учењу, подучавању и писању. Само је
дотом је написао манастир када је отишао у посету
епископу Едерику (посведочење у писму). Са 19 го-
дина постаје ђакон, а са 30 свештеник. Брзише
вештабила употребљавају вој Акун, Анамарије и
Павле ђакон, а добио га је на сабору у Личу
835.г. На сабору је диктирао превод Јеванђе-
ља по Јовану. Сам је саставио воју дво-
вину, која садржи коментаре Светог писма, хро-
нологије, историје и хатиографске списе, песме, пр-
обоведи, писма, чудешке приче, комбедитије
знања из природних наука, списе из области
математике, физике и музике. Дело се читало
на двору мериског краља Офе и краља Бесе-
кса Мореса и он је наредио да се Бедино
највећинице дело преведе на стару атглосаксон-
ски језик. Од времена Карла Великог дело постаје
распрострањено широм Западне Европе. Кори-
штене су постојеће мапице којима је израчунао
Уокс до 1603.г. Један од највећиница

конвентуара уз Јеронима, Августина, Аурелија.
Жајзначајно је дело Historia ecclesiarum
gentis Anglorum у 5 књига, на латинском
излаже црквену, политичку и друштвену си-
туацију Британије од изазова франка
до 731.

у делу има доста легенди, али оне не пре-
обладавају. Преко оца Алдина долазио је
до британца који су му посредовали за писање.
чији је пасик преправљивао римске архиве
дозволу папе Сергија II. Епископ Јамшо
у је слао податке о западним Саксонима,
оца Еује о источним, а да би дође сазио
податке о животу св. Камберта оцицеловао
у Линдисфарн.

I књига - божане посветом норичудријском
краљу Кеоуилду, а затим прелази на опис
земље и њених становника. Даје податке о
Клаудиевом походу и покрштавању Британаца,
а највише се задржава на Августинској мисији
596-597.

II књига - текстови папи Гргуру Великом, а онда

више о Норичудриј и краљу Едвину и његов
Хетфрида 633-г. бројав норичког краља Педге.
III књига - о победи хришћанства, цркве победи
порази код Хетфрида, а завршава се подацим
покрштавањем источних Саксонаца. У овој књизи
описао је и синод у Виндичу, ~~који је онемо~~ на коме
су се сјошле црква и римска црква.
IV књига - садржи највише чуда и мањих детаља ве-
заних за уједи хришћанства у Британију. (664-698)
V књига - од чуда св. Етелвара до прегледа са-
временог стања британске цркве (725-731) и
краћом аутобиографском белешком.

остала историографска дела су "Животи свештих
овица" у ком говори о св. Бенедикту Бискупу.
- свештени славу стекао делом, конвендијом
"Свештени хранили", једно од најчистијих дела
и заснива се на Августинској подели Бремена.

3. Псеудо-Исидор и Historia Britanica

- Рације се веровало да је аутор „Историје Британије“ Велики монах Исихије. (могуће да је ово име уметнуто редактор шекста из XI века како би повећао углед делу)
- Historia Britanica је написана после 820. год.
- делова у којима описује историју на франкичким територијама састоје се од извода, прерада извештаја других писца, конекшара и хронолошких таблица.
- извори за историју Британије су му Прохир Понтија, Иероним, Исидор Севастски, Укрите Исихија, Викторија Авштанија, Гилда, Беда, локална хроника о св. Патрину, локална песма о Артуру, Книга св. Германа и англо-саксонски материјали о Хенрику и Хорн. Нека од ових дела су изгубљена и ово дело би било одличан извор, али писци баш кад измишљају. На месту где се поклапа са Бедом, они се да је преузео од њега или Гилде, а где не верује се Беди, а тамо где поклапа са друге стране који нема у другим изворима верује се да их измишља.

- дело је значајно за VIII и IX век због „велике културне ренесансе“, као и због првог помињања краља Артура и његових подвига.

И. Асерите (- 309) XXXV

- састављач биографије Алфреда Великог
- асеритом Велики монах св. Давида и ученик ^{после 826.г.} на двору краља Алфреда и касније епископ Дорчестера.
- биографију је велико реконструисао, изгледа да ни име под којим је познат није право.
- на двору се упознао са Гриндалдом из Франачке и то му је омогућило да обогати свој материјал.
- један од последњих који је користио Исихија док је он на континенту јавно дала поштомину о асерије Иеронимове Вулгате.
- упознао се и са биографијом Карла Великог и тако дошао на идеју да састави слично дело.
- 893г. написао Асера четири дејства дејства Мојсија - ово дело није биографија у потпуности, већ сједињује ослике биографије, песма и унавој

мери англ.

- избор му је редиговаца „Англосаксонска хроника“
- чинорна је која је добила од самог краља и ве-
гове породице и двораца.

5. Англосаксонски анали (хронике)

- конституционални назив за групу шекатова, за-
даних порекла који напредују своје између ана-
ла и хронике, а временски покривају период од
раних освајања Британије до 1154.г.

- писане су англ. започето у време краља
Алфреда Великог на основу шекатова Простера
Тирона, Беде, англ. Мерсеја и Весека и
целомо предана.

- састављате анализ на читаву културну обраду
Весека која је покривала Алфред. (није дово-
сно да н. је он наредио писати)

- језико англ. до 1154.г. је на англосаксонском,

написано је у једној манастиру, а који је су разасио

- де који је су касније прерађено и прозиривале.

- Вама избор када се посматрају заједно.

- састављено 9 редуиса (вотачи слободно долазе)
- највише је редуиса А (Паркелова хроника),
први део је до 900.г. (написао у Винчестеру), а
други до 924.г. (у Кентерберу) - највише редуиса

VI Извори за историју Немачке и ср. Европе

1. Видукинг из Корвеја (925-после 973)

* писану велике историје Саксоније *

- о чему се зна vrlo мало - између 942. и 942.
својим у Корвеја на Везеру, а чиме се претпоставља
да се знамо и школовао. (од времена Каролинга
највише саксонска државна историја дано мање своје си-
лове на школовање - мишљење да је Видукинг при-
падао тој школи)

- историја претпоставља који се Видукинг преко
Манинге, сину Хенрика I Пилина, поведе
са саксонским војводом Видукиндом, који је (114)

- историја податак да је написао историје св.
Павла и св. Мелсе, али одо није састављено

967-968.г је саставио Речиси германски Saxones
Libri III или Res Gestae Saxonicae, а замишља
га проширио до Отовог смрти (973). и
посветио га постојој крстари Магниту, која је
да са својим 12 тог Олаа обавише крстовања
- намера му је била да покаже да је сам
својим војском борио саксонску породицу
Влада Саксонијом и Немачком.

I књига - од Отоа Саксоније и митске историје,
преко Раја Педорика I Лутицког
са Франкима (963) и покрштавања Саксоније
у Броне Карла Великог (963) Хенрика I Птица
II књига - од Отоа до смрти постоје пре
маче Едмунда, 946.г.

III књига - од напаса на Француску, преко
грађанског рата са пришлом Лудолфом и појединачно
не у Лотарингији предвођене Софодом Конрадом
Сурвелем.

- ограничио се на писање о деловањима Влада
ра у Саксонији и Немачкој, само узгред по-
миње Отовогу славању болничку, а крсти се срео са
савој у Италији 962.г. није ни волео. наговорио да
најмине Навију и историју Броне.

- деловно је описао победу над Магарима код
Кешкет бора. (неке партије сакупљено од претходних)
- од избора користио Vita Sanchi Nagni и
деја Беде Вемерабилиса, цуштура Вебо Писно
и јошје Вердимија и Овидија

2. Лутицко-Крестошки (920-970)

- рођен у Пабви, у угледној породици - за Броне
Владовише Хугоа од Дри (926-945) - послао на
школовање на двор у Пабви, а по завршетку шко-
лована постаје јакон катедралне цркве. 945.г. пре-
лази у службу италијанског краља Беренгара II.
- први задатак који је добио био је ићи у Ли-
виглаз 949.г. (на илј ићи су ишли и постоје оца)
947. оди. 942, та је због тога био постојао
- знао је грчки

- по повратку са тог ићи судило се са Бере-
председне у Немачку, на Отовог двор, где
956.г. са епископом Речемундом, који га је
наговорио да најмине Навију и историју Броне.

- дело nije bio da misle pre 958.g. i c...
- je prekidao pisane zbor daveza.
- 961.g. - Oton I ga imenovao za episkopa Krim...
- učestvovao u pripremanja za krunicanje 2.2.958
- odmah u posetu papi Jovanu XII kada je
- bio hteo da ponudi krunu Adalbertu, a
- danim 963.g. organizovao sinod na tom je
- zbanju papi, a onda učestvovao na Sinodu na
- koje je papa Jovan XIII izabran.
- donio je Hinclex 969.g. na svom drugom
- biću u Carigradu; kada je otišao da ispisi
- sukuba za prisiljenostima Otona II i zbor
- sukuba sa viz. carom Nikiforom II Fokom izazvao
- diplomatski skandal.
- poslednje što se zna o liudprandu je da je
- bio prisutan na saboru u Kremnici 970.g. Oton
- Foto ran jedno poslanstvo u Carigrad 971.g.

* Името на село Атарбоня до Рел рел
Бучорам дотам, са поднасят Рел рел
6 юни 1908 г. от сръбския последен каролински
цар Карл III Габелот 1871 г. до 1914 г.

- првенствено се односи на Земљама у Италији,
 - важно и за историју Немачке, пре свега
за Визукица.

- kao dopuna za Vudu kida.
 - osnovna namera da ostvari Berent pravu prava na
 predo (koncept osvetila)
 - delo ima poseban konceptualni i ne trpiti da
 na jednoj podnatoj strani izvora, priča nije
 konceptualna

- Добела је препуца мржње према оцима који су
се закорили пому и готови немачки господари.
- у тексту упису гласи који и са и је Беро
- прве 3 књиге - о историји Немачке и Литаније
у вреду од 887.г. до 931.г.

- IV knjiga o prva 2 blagdana Raksonskog gumi.
- V knjiga se vrata u Umaniju, sa nekim umf
- VI knjiga o Vizantiju. (umf. nek Xuton od Arla)
- VII knjiga - umf. ...

- Крива - црта у Бизантизму 999 г.
- дело остало недовољено

7. gpyro genus je Histonia Ottonia sive Liben de
rebus gestis Ottonis magni y 22 rabe.

- relativno kratko - obdobje period 960-966.
- kada pada Bruna u Ottonovo dobova u
- u delu napadao papiu Jovana XII

* Relatio de legatione constantinopolitana ad
Nicerionem Riosam - Nastalo kada se vratilo
se cuca u 47-969.g.

- delo ima oblik pisma - izvesnjaja Ottonu
i Ottonu II i carinim Adelaida.
- velike Jovane na rancu Trka u ovom delu su
gotovo rasisticke.

3. Kvedlinburški anali

- Grad Kvedlinburg jedno od najvažnijih mesta
u Nemačkoj u X veku.
- prvi pomen u poveri Henrika I Majnera
manastiru Korbej 922.g.
- grad je ovo mesto okupljalo Nemačko doba
- Za vreme Ludolfinha Nemačka nema prisilnosti
- u ovom gradu sakrovan je kralj Henrik I
- 936.g. u Kvedlinburg je premešten manastir dolfinha

Vendaczen, a prva otatnja je postala kraljica
Majinga, udavca Henrika I do 966.g.
- car Otton 961.g. podigne nov manastir, u kom
966.g. otatnja postaje kraljica Henrika II
- kasnije je dila nametnuta Ottonu II za Nemačku

Kvedlinburški anali su anonimni, delomito sacy-
laci, sa pravnicima. (874-910 i 961-983)
- stariji deo pisam na osnovu Bede, Karolinški
anali, Nemačkih lokalnih kronika (Korbej)
- značajan izbor za posle 923.g. (pisani su
savremenici i odevnici i dobro poznaju događaje)
- velika hronološka preciznost za period 911
993. do 1025.

- oni nisu istorija Nemačke, već jednostavno
zapisuju događaje.
- preveliko se zasniva Saksomira, ali ima bogat
maka i za Masnu i Osniku.
- dominiraju hronološki događaji o Nemačkim ra-
- iako se davi i porodičnom istorijom Lu-

- иницијал су крстици, који често причу иду
- вају чудима и визијама.
- раније се мислило да су амале писали до
- због промене односа према Хенрику II.

4. Патинар Марсебургски (975 - 1018)

- Патинар или ~~Патинар~~ Патинар, потицао из породице грофова од Волбека, син грофа Зигфрида и Марке Кунигунде у сродству са-изгледници породице Саксоније, али и са брањковским Конрадинцима.
- од намета предређен за динску каријеру, одговарао се у магистру Кведлинбург, који је руководио метом манастира Еммеда.
- 990. г. написао школске у магдебуршкој катедралној школи, а 1002. г. постаје отац у Вилдесу.
- иако није припадао дворској катеди, цар Хенрик II га је поставио за епископа Марсебурга, на иницијативу Марсебуршког арх. Патинара - 1009. г.
- дошао је у честе сукобе са краљем због наклоности према цару Хенрику II.
- приликом на динској епископа Марсебурга,

извршила делове епископске администрације се са арх. Магдебурга и еп. Нинбург. - арх. је написао 1004. г. јер је Марсебург извршио од Магдебурга.

- 1002-1018 - саставља "Хронику" у 8 књига, и доживљава период 908-1018.
- дело писано за судбу епископа Марсебурга, а велики део посвећен је обнови (одржавања од Магдебурга)
- преко царске војске 952. г. код Кирхена и Ве-лики ушатак Словена 953. г. када су забили Ха-идурт последња књига епископа.
- избор - Видукинд, а мање делове написао на сен-ушмена и иницијалу.
- наводи се за време Отона III и Хенрика II.
- "Хроника" је савременик менталитета немачког Висо-ког краља, али нуди податке о словенској друшћу, чијем је просветљеном делу посвећен.
- онао је пољски, немачки, јер је метом епископства заузимала простор који су поседовали Пољски Словени.
- "Хроника" сазнала до 1014. г. - затим сазнаје за "Кведлинбургске анале" и укључује их у дело.

5. Родерик Гладер - "Насави" (985 - после 1045)

* Historiarum Libri V ab anno incarnationis Decesse usque ad annum MXLIV

- родом из Бургундије, ујак га са 12 год. убио у монахињу св. Леодегарија, али је морао да га натера да се поштеди. Касније био монах у Шинију и Кинију, а умро у св. Германију у Оксеру.

- око 1026-г. почео да пише "Историју" у Кинију у V књига - опширно, али недовољно и некрпљиво описано догађаје у Франци од 900.г. до 1045.г. али се користио због недостатка других извора.

- дело одликује сензационалном и чудима.

- описано гледиште у Бургундији 1032-1034.г. када је дошло до побуне надвојводства (Бонја Козма).

6. Ордрик Вилма (1075-1142)

- монах св. Едмунда, у Норманији

- постао оцама савојске је био свештеник и дао га је као одлазак мона. св. Едмунда када је умро 1042.

где се Ордрик образовао.

- 1108.г. је рукоположен за свештеника, а 1109.г. је почео да пише допису "Житија норманских војвода"

Вилма из Шинијева. У 13 књига (1123-1137) "Житија свештеника" Жод Родера, оца св. Едмунда, дошло заједно да

састави кратак икеал о историји монахиња и овај икеал, знатно проширен иши последње (VII-XIII) књиге "Историје".

- књиге III-VI - одузимају историју 3. Франце у XI и XII веку. Значајан јер је пишао на осн. избуђених извора (Родера од Мошјеа) и на сензационалним сведочењима.

- пре краја живота дошао I и II књигу у којима разнашља историју Франце од Христа до Родера до пишећих дела.

- родом од најзначајнијих извора за норманску историју, али ч. за историју Енглеске и Францу. у XI и XII веку

- нема конзистентног излагања

- хтео да покаже да су Нормани народ који је доређен да влада Енглеском и јужном Италијом, као и да предводе ослобађање Јерусалима. Стаје на страни Вилма Овајрија у борби против Хариолда 1066.г.

7. Херман из Рајхенаха - „Хрони“ (1043-1054)

- први западноевропски писану крсти је дело за посто Христовом рођењем.
- из графске породице Ајтсхаузен-Феринген
- од дејингска Хрон - 1020.г. - даје у Рајхенаху на Васингаване у 30-ио год. рукописа за свештеника из почасти.
- један од најобразованијих људи свог времена, постоја дела обухватају енциклопедијски раскопачао музику, математику, историју, астрономију.
- први давао на идеју да постоји час на мизути.
- приписује му се и ауторство 2 црквене песме: „Alma Redemptoris Mater“ и „Salve Regina“
- за разлику од свјетских претходника у делу описује сва податке о себи (даје прецизне податке о времену рођења, родитељима, породици, вјеројасности свог школовања, дејству рођења свог брата)

Беринганд из Рајхенаха - писану Херманово биографије и посто насловачу

- Херман је личности из аристократског слоја и

он пише суфронтно о томе како су писали свјетски акиници посто.

- не одваја лично од јавног
- постоја „Хроника“ значајан извор за историју Немацке и Средње Европе XI века.
- црквене личности су папа и цар
- не постоје крстисање Карла Великог, а Немацка је у постојем делу „подиши“
- описује земље постоје када дођу у контакт са Немачком, а Византију постојно игнорише.

8. Адам из Бремена ✓ - посто 1081. до 1085.)

- о постојем животу због се мало, не оставља податке о себи - себе назива „Каноник А“ - о коме се ради сабрано од Херманова, који у свом делу „Говоренске Хронике“ изврши да је користио „Дела хандурихских епископа“ - Адама из Бремена.
- постојем из историје Франконије (пошто Мајсен), постоје закључује на основу карактеристичних текста.
- школовао се у Бамбергу, а 1066-67.г. постоје Каноник катедрале у Бремену. 1069.г. постоје

издигнат доболичини

* најважније дело Грегора Хаммелбушенга есејско-популарно и у књиге (дела хандуршко-бременске епископа)

- хандуршка еп. основана 834.г., а Бремен јој је припојен 843.г. и тако уздигнута у ратг. арх.

- можда за писање пошто ова дијалог једина има ишла гести својих првоосветљеника.

- дело је нарасло гести и прејвар се у историји сев. Немачке и сев. Европе.

- корисно дијалогско архиве, али и урмена предања датског краља Свена Естриксона (1047-1074)

у свему је дорадио 1087-88.г. јер је поред дијалогског има надлежност за хришћанску мисију на Балтику и у Скандинавији, а крп је био шире по добром познавању прошлости.

I и II књига се даје делима хандуршких еп. која до 1043.г.

I - оснивање епископије и ширење хришћанства на северу до 788.г.

- извори - Касинодор, Анхара...

II - географија у Немачкој од 840.г. до 1043.г.

75

и аутор их повезује са мисијом међу Скандинавима и Словенима.

III - дијалог ханд. арх. Адолберга (1072-1074) - је поседна и често се издаје као поседна IV - је поседна и често се издаје као поседна

дело - има и поседна назив Descriptio insularum, Archipelagi et aliarum insularum дисциплена, "историјска географија" (доблемо сев. Немачкој, Балтику и Скандинавији - даје се земљом, вудина, обичајима, саобраћајем, ветровима) - давањем обичајима од датског краља и морнара из бременске луке. Овај део се све до 1051.г., а можда и 1055.г.

- садржи први помен америчког континента.

- књижевни Адолберга дело шире ширини у III књизи када пише од Адолберга, регента Хенрика IV и такође Борда за повратак области које су за време владарства малолетног краља, прешле ди-

9. Козма из Прага (1045-1125)

- "роздачелнак чешке историографије" - дело "Чешке хронике" превазилази границе Чешке

76

и пошто је избор за историју ср. Европе у XI и XII веку.

- нема много података о владаоцима.

- из Свештеничке Прашке породице, радије се веровало по њима.

- већини припадају 1039.г. кнез Бјечислав дође у Чешу и ту се родио.

- школовао се у Шпешу и код професора Франка учио граматике и дијалектике.

- када се враћао у Праг био је умишљен, а затим случајно у суду код краљеве епископа Јаромира, који је био син кнеза Бјечислава.

- није одамах постао свештеник, чинио је судију до 1117.г. и син Хенрика, који је био епископ Оломуца.

- у преговор 2. књиге назива се деканом прашке цркве. (Свештеника свештеника катедралне цркве, одиш из епископа)

- 1086.г. у Прагу Јаромир присуствује сабору у Магдебургу, када додељује поштом права прашке епископији. После Јаромиреве смрти одаје у врху чешке цркве.

- 1099.г. краљ новог прашког свештеника Хермана, приликом сусрета Бјечислава II са угарским краљем Коломаном и њим приликом даје рукописец од североисточног арх. Серафима.

Животно дело је Витиса Волхемини

- дело написано између 1119.г. и 1125.г.

I књига - од најстаријих времена до 1038.г.

II књига - до 1093.г.

III књига - до 1125.г.

- прва књига садржи најстарију историју Чеха и њихов паталски период и писана је на основу најранијих предања.

- први хришћанизам је је поуздан, јер је писан на основу немачког писаног материјала и на основу хатнографије св. Волхега - Асидорфа. Користио и изградњу поверу Хенрика IV из 1086.г. прашке епископији (која је преузела)

- друга књига писана на основу усмених сведока - назива се "визуалним поверама" и на основу свештеничких савета (садржи хронолош. грешке)

- најмање према у (прет) књизи, али уне да

Буде субјективан,

- неговите речи из увода су да га интересира само
ма општински и нева да се савија у прошлост. Него
во дело ширењем да послужи будућим нарашта
јима историографа.

- наставак:

1. анонимни монах из Висограда - Canonici
Wissenedem's continuatio (1126-1142)

- подстицач за историју српског народа (хроно
лошки одређује у-виз Рати (1123-1129))

2. анониман - Monachi Sazavien's continuatio.

- наставак и допунио (932.г. - уокораване
Богдана Хеману I Пашину)

960.г. - дошао долазак српског посланства код Атина

~~1001.г.~~ 1001.г. - када р кнез Мјешко повски
дошао Прат и одио се на З. и Пољске Слове.

наставак се завршава 1162.г. и одиује подаци
на о Руди. анонимни монах из Сазаве

3. анонимни прашки каноник - Canonici Pra-
gensis continuatio (1140-1195)

III

1. Августин из Хилони

- "Фрива Бошија"

- "Известии"

2. Свети Јероним

- "Левебурјево хроноике"

- "Правнелан"

- De vitiis iustitiorum

3. Касидор Семантор

- Historia ecclesiastica tripartita

- "Cantua + De anima C. O. думи"

- "Писмо крсту"

- Historia Grettica

- "Монах Нсанни"

- "Историја крсту"

4. Анонимус Valenciensis

- Origo Constantiniana

- "Хроноика"

5. Марцелин Комес

- "Свчоникон"

6. Јорданес

- De origine antiquae Romaniae

- Grettica

7. Павле Тармон

- "Historia Romaniae"

- Gesta episcoporum Maffensium

- Historia Landobardorum

8. Св. Исидор Севильски

- "Етимологик"

- De vitiis iustitiorum

- Historia de vitiis iustitiorum Gretticum

IV

1. Грегориј Турски

- "Историа Франкиа"

- De gloria Martyrum

- "Црква св. Мартина"

2. Либериј Цизториа

- "Епископски"

3. Плуге - Фредегард

- "Хроноика"

V

1. Атикаф

- Vita Caroli Magni

- "Историа превоса"

- De obitu Caroli

- "Историа"

Gesta Hludwici imper.

6) Астроном

Vita Hludwici imper.

3. Никитар

- "Historiae"

4. Анал. макс. Лорн

5. Огаст Регинус

- "Хроноика"

6. Рубер из Св.

- "Ремон-ја"

- "Историа"

* Chronica
maiora

H-79

1. Historia

Велики аман Јорна

741 - 795 & 22

Онаг Ретимон

1. De symbolis causis

2. Obvolutio

Рисер из в Ретимон

1. ~~Симонија~~ Мисире

В. Гунга Мугри

1. О протреси и платици

прекору... 1107/1108

Diventa anche tu Fan di PIGNA su Facebook

www.facebook.com/pigna1839

Become a FAN of PIGNA on FACEBOOK!

Bilježnica/Zvezek/Sveska/Tetradka
Proizv./Производитељ: Pigna, Bergamo, Italy
Porijeklo/Poreklo/Poteklo: Italija/EU

Uvoz za:

SLO: EUROCOM d.o.o., Savska c. 22, 4000 Kranj
HR: EUROCOM d.o.o., Pod bregom 8, 10255 D. Stupnik, Zagreb
MK: Еуроком Група д.о.о., К. Ј. Петров 17, бок. 38, 91000 Скопје
MNE: Stratus d.o.o., Trg Nikole Kovačevića 8, 81000 Podgorica
SRB: EUROCOM Int. d.o.o., Dunavska 47, Viline Vode, 11000 Beograd
Kosovo: Silk Trade Sh.p.k., Zona Industri, Kosovatek, 38000 Prishtine
BIH: Silk Trade d.o.o., Ind. Zona Bužva b.b., 74260 Tešanj / tel.: +387 32 652 602
Izvoznik: Eurocom d.o.o., Kranj

Брег Велерадине

Historia Duglavin 5

Свајка > ретимон

Historia Balgavin 1000

Historia Balgavin 1000

Асире Динален чучи

~~Historia~~ Динален чучи

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Мисире

Авустин из Хитона

1. Библија Динава

Свајка Динава

1. конендар из кнгу

пророка Јеремија

2. Библија Ишане

3. Празничан хроника

4. De viis illustribus

~~Historia~~ Динава

Васиодор Синамор

1. патерик Пандорин

патерик Еуварин

патерик Синамор

2. Адорана хроника 518.

3. Historia eclesiastica

tyrantia

4. Historia Gethica

5. Vaniae

6. De anima

7. Историјугује

8. Конендари Динава

Дионисије Валентин

Риодониса (174-526)

Origo Constantini (305-337)

Марцијан Конес

Продуцент хроника 534.

Јоаннес

1. Gethica

2. Romana

Павле Јакоб

1. Historia Romana

2. Historia romana

3. Historia romana

Васиодор Синамор

1. Синамор

2. De viis illustribus

3. 2 синамор

4. Historia Gethica

5. Phonica Marina (Miron)

Група Мисире

1. Historia ~~langa~~ Funicom 10

2. De gloria mantupina 7

3. Конендари Динава и Ишане

4. Кнуга Обвешавањих Ишане

Либен Historia Funicom

722. Невежуга

Посуго - Предсјава хроника

Ајнара

1. Vita Cardia Krugi

Теран Gesta illustri...

Астроном Vita Hicob...